

Homilie Kerstdag 2012: Concerto in de kerststal voor eenzame mensen!

Vrienden,

Tot een week geleden hebben we in de parochies van ons dekenaat en onze federatie Aartsbisschop Mgr. Léonard 10 dagen op bezoek gehad. En zijn vlotte omgang met mensen, zijn rondgang en wat hij daarbij te vertellen had, is bij velen in goede aarde gevallen. Bijna 3 jaar geleden werd hij tot aartsbisschop benoemd, nadat we meer dan 25 jaar Kardinaal Danneels tot aartsbisschop hebben gehad, met wie we uiteraard meer vertrouwd waren geraakt.

Deze Kard. schreef in die tijd heel wat kerst- en Paasbrochures. Hoewel de kersttijd voor velen - gelukkig maar - een aangename en familiale tijd is, is dat echter voor anderen soms het tegenovergestelde. In 2003 verscheen de kerstbrochure onder de titel **“Over de eenzaamheid”**.

En dit thema is nog altijd actueel, want meer dan ooit legt ze de vinger op een verborgen wonde in onze welvaartsmaatschappij. Zo las ik op 11 december l.l. op de voorpagina van de krant 'De Standaard' dat *een kwart van de Belgen* zich eenzaam voelen.

Dit jaar hebben we in deze kersttijd geluk met de temperaturen, maar het is niet ongevoel dat we in extreme winter - of zelfs zomermaanden vernemen dat er weer zovele duizenden mensen stierven helemaal alleen, veelal **ouderen in armoede**, voor wie we in deze Advent met WZZ aandacht hadden. Niemand van de familie of burens had het opgemerkt of had het willen weten en wat kan je dan verwachten bij hun uitvaart?

Wijzelf maken het ook wel eens mee dat er in een uitvaartdienst soms maar enkele mensen aanwezig zijn. En dan stel je jezelf de vraag: *'Hoe eenzaam moet die mens wel geleefd hebben vóór zijn overlijden?'*

Wellicht is een grote kwaal van onze tijd dus de eenzaamheid. **De pijn van het alleen zijn** wordt sterk gevoeld zeker in de kerstdagen. Het knallen van de kurken en het vuurwerk op het scherm, straks bij de overgang van oud naar nieuw, maakt mensen die alleen zijn, nog **verdrietiger**.

Dat verdriet om het alleen zijn, knaagt niet alleen bij mensen die solo door het leven gaan: mensen die hun partner, een kind of een dierbare in het voorbije jaar verloren hebben en dit jaar voor de eerste keer Kerstmis vieren zonder hem of haar, zonder hun zoon of dochter; ongewild celibatairen, echtgescheidenen, zieken, bejaarden...

Het 'alleen zijn' tref je echter evenzeer aan *binnen echtparen*: omdat ze elkaar affectief niet meer vinden, omdat ze over de echte en pijnlijke dingen niet meer kunnen praten, omdat ze elkaar niet nemen zoals ze zijn. Ook in vele families is er vereenzaming: ouders van wie getrouwde kinderen nooit meer naar huis komen omwille van een ongepast woord, een financiële regeling; grootouders die alle contact met hun lieve kleinkinderen missen. Geen bezoekje, zelfs geen kaartje met Kerst en Nieuwjaar.

Er zitten **er** hier misschien in de kerk die precies daarom zoveel verdriet kennen in deze dagen en die even komen mijmeren bij de kerststal. Voor zulke mensen in nood, is ons van Godswegen een Redder gegeven, X de Heer, die je kunt vinden in een stal, waar je *schapen* aantreft.

Een schaap is een kuddedier. Schapen lopen achter elkaar aan, zoeken elkaar op en *warmen zich aan elkaar*. Zulke schapen **hebben** een sterke **boodschap** voor onze harde en kille maatschappij. Zij leren ons dat we ***elkaar niet voorbij mogen lopen***, dat we ons aan elkaar moeten warmen. **Zich warmen**, dat kon het Kind in de stal aan de os en de ezel.

Vele mensen voelen zich eenzaam omdat ze een zware kar moeten trekken. Ik wens hen de *sterkte* toe van een os, kracht naar kruis. Sommige mensen die zich onbaatzuchtig inzetten voor een betere wereld, en Jezus' boodschap van menslievendheid onverkort proberen te beleven, voelen zich geïsoleerd en vereenzaamd. Ik wens hen de *koppigheid* van de ezel. Kijkend naar de arme **herders** bij hun schapen, kun je leren dat je ***elkaar*** in een familie of buurt ***bijeen moet houden***, geborgenheid bieden en op zoek gaan naar wie verloren loopt.

Als je je eenzaam voelt omdat je niet begrijpt wat er je te wachten staat, kijk dan even naar Jozef en Maria. **Jozef** leert je in alle bescheidenheid trouw te blijven aan je verantwoordelijkheid, ook al snap je niet altijd waarheen die trouw je leiden zal; hij leert je te leven met onzekerheden en opgewassen te zijn tegen teleurstellingen. Van **Maria** kun je leren gelovig te beamen wat je overkomt. "Mij geschiede naar uw woord."

Voor al het **Kindje**, in doeken gewikkeld, komt uit de doeken doen dat je voor anderen *een zegen kan zijn* **als** je met *wijdopen armen* en open handen leeft, als je elkeen neemt en waardeert zoals die is, als je niemand isoleert, als je toegankelijk bent voor iedereen.

Boven de stal vertelt de **engel** wat het Kerstkind, in wie Gods menslievendheid is verschenen, ons komt vragen: namelijk dat wij met veel goede wil '*engelen van mensen*' zouden worden, boodschappers van goed nieuws in onze miseriezwangere wereld: niet doof of blind voor wat anderen beroert.

Het zou mooi zijn, als je je eenzaam voelt, om in deze dagen dan lieve mensen te mogen ontmoeten die je nabijheid en geborgenheid bieden. *Het zou mooi zijn* als je zelf de eenzame mensen in je omgeving wat warmte biedt. **Dan voelt** al wie eenzaam is, in die menslievende mensen, net als in het Kerstkind, **Gods menslievendheid**. Dan verschijnt **Gods licht in de doodse duisternis**. Dan wordt het in de kerststal een concerto voor eenzame mensen. Zalig is dat!

Ik wens elkeen van harte een vredig en Zalig Kerstfeest.